

עפ"ג 19/2022 - איציק וזאנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 19-11-2022

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט אריה רומנווב

כב' השופט שירלי רנרט

המעורער	איציק וזאנה עו"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי
נגד	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' ס' הנשיא, השופט ירון מינטקוביץ) מיום

26.9.19 בת"פ 24954-06-19

כללי

1. המעורער הורשע על יסוד הודהתו בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והחזקת סיכון. המעורער נדון ל - 15 חודשים מאסר בפועל. כמו כן הופעלו שני מאסרים מותניים של 4 חודשים ו - 2 חודשים בחופף זה לזה, אך במצבבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתקיק זה, כך שבמשך הכל ירצה המעורער 19 חודשים מאסר. כמו כן, הוטלו על המעורער 8 חודשים מאסר על תנאי בגין עבירת אלימות מסווג פשע ו - 4 חודשים מאסר על תנאי בגין עבירת אלימות מסווג עוון או החזקת סיכון. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים: ביום 19.6.19 הגיע המעורער לפיצריה בישוב מבשתת ציון, והבחן שם באדם המוכר לו באופן שטחי (להלן: "המתלון"). המעורער פנה למטלון ואמר לו כי הוא רוצה לדבר אליו, והמתلون השיב כי אינו פנוי. בתגובהו של המעורער מתיקו פותחן בקבוקים ובו להב באורך 5 ס"מ, ניגש אל המתلون, הניף לעברו את הפותחן וקירב אליו את ה לבו. אגב כך קילל המעורער את המתلون ואים עליו, כי "אם לא יהיה בן אדם" הוא "יגמור אותו" ויתפוס אותו בכל מקום. המתلون הדף את המעורער והמורער קרב אליו וחיבק אותו. המתلون קם ממקומו ואז המעורער Aires עליו שנית, שיחזור ויתפוס אותו, ואז עזב את המקום.

לאחר שעזב את הפיצריה, התישב המעורער לצד חנות מכולת סמכה, ואז הגיעו לשם במכונית אישת עם שתי בנותיה הקטיניות (להלן: "המתלוננת"), ועצרה בסמוך לmourer. כאשר ירדו בנותיה של המתלוננת מהמכונית המעורער איים עליהם, והשתים ברחו לתוך חנות המכולת. המתלוננת בקשה מהמורער לחודל ממעשי, ובתגובה הוא קם, הניף

את ידו לעברה בצורה מאשימה, קילל אותה ואיים עליה כי "יזין" אותה ואת בנותיה, כי לא תראה אור يوم וכי עד הלילה היא "תהייה קבורה".

המתلون והמתلونת פנו למשטרה בשל מעשי של המערער, וארבעה שוטרים הגיעו למקום. כאשר הבחינו השוטרים בumarur, הם שאלו למשרו ובקשו ממנו להתלוות אליהם לתחנת המשטרה. המערער סרב להתלוות לשוטרים, קילל אחד מהם וידה לעברו פחית בירה מלאה חלקית מטווח של שני מטרים, אשר פגעה בפנוי. כתוצאה לכך, נגרם לשוטר חתך מדם באפו והוא נזקק לטיפול רפואי. השוטרים עצרו את הנאשם והוא המשיך לקלล את אותו שוטר במלים בוטות וירק לעברו.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עוטר להקלת עונש המאסר שהוטל על המערער ולהוראות על הפעלת המאסרים המותנים באופן חופשי. לטענתו, מתחם הענישה שבבעלות בית משפט קמא הינו מחמיר יתר על המידה. מדובר באדם הסובל מבעיות נפשיות לא פשוטות ובעת האירועים לא היה בכושר מוחלט. פעולותיו הושפעו ממצב דברים זה ועל רקע זה יש לבחון את מעשיו. כמו כן נטען כי, יש להתחשב בכך שהסיכון הייתה קטנה יחסית ובעל להב של 5 ס"מ. ואשר להפעלה המצטברת של שני המאסרים המותנים, נטען כי מדובר בהחמרה יתר על המידה עם המערער. נטען כי יש להתחשב בנסיבות האישיות של המערער ובכך שברקע לאירועים עומד שימוש בסמים ובאלכוהול, המשפיעים על שליטתו של המערער במשרו ומצדיקים הטלת עונש מופחת. הוסף, כי היה מקום למקם את המערער בתחום המתهم, במקום נמוך יותר. המערער נמצא בעבר, מספר פעמים, לא כשיר לעמוד לדין. לאחרונה אמו נפטרה ונוכח היותו במעצר לא נכח בהלויה ובשבועה.

ב"כ המשיבה הפנתה לעברו המכבד של המערער (שנמצא לא כשיר במהלך 7 אירועי מתוך 16 אירועים בהם היה מעורב). אמנם המערער הגיע מפרק קשה, אך נסיבותיו אמורויות להשליך על מיקומו במתחם והוא אכן מוקם בתחום המתهم. הענישה בעבר לא השפיעה על המערער. מכל אלה, יש לדחות הערעור.

הumarur הוסיף כי הוא עובד בין כותלי הכלא, לא התכוון לאיים על המתлонנים, בית משפט קמא החמיר עימם והוא מבקש את חמלת בית המשפט.

דין

4. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה

הדיונית, והתערובתה בעונשים שנגזוו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלת טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת העונשה הרואיה. המערער הינו יlid 1980. לזכות המערער עומדת הودאותו במילויו לו שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטיו ולייעול ההליכים והאחריות שלקח על המעשים. כמו כן, יש להביא במלול השיקולים כי המערער אובייחן כבעל הפרעת אישיות אנטि-סוציאלית ויתכן שסובל גם מהפרעה נפשית נוספת, אך הוא נמצא כשיר לעמוד לדין. מайдך, לחובת המערער נזקפת העונשה כי העבירות שביצע בוצעו ברצף של התנהגות ברינוי כלפי אנשים אקריםם שלروع מזלם נקרו בדרכו. המערער ליווה את איומיו כלפי המתלוון בהנחת סיכון בעלת להב קטן אמןם, אך בעלת פוטנציאל לפגיעה שנועדה להמחיש כי איומיו יכולם לקבל גם ביטוי ממשי. כמו כן, המערער איים על המתלוון ועל בנותיה הקטנות וקיים אותן קלות נבדוקות. בית משפט קמא התייחס למסגר שהגישה המשיבה, ממנו עולה כי נפגעי העבירות עדין מושפעים ממעשי של המערער. המערער גם תקף שוטר במילוי תפקידו ופצע אותו. כמו כן, לחובת המערער עבר פלילי מכוביד, הכול רשותות קודמות רבות בעבירות אלימות שונות, ובכללן החזקת סיכון, איומים והפרעה לשוטר. המערער ביצע את העבירות על רקע שימוש בסמים ואלכוהול, הנמשך על פני שנים רבות. טענת הסגנון לפיה מדובר בשיקול לקולה במסגרת גזירת העונש, היה מוטב לה לו לא הייתה מעלית כל. מדובר בנסיבות שבשליטת המערער והגורם לשחרור עכבות. ככל, והחמיר את בעית השליטה העצמית ממנו סובל המערער, בפרט. בסיכון של דבר נראה כי בית משפט קמא שיקל נוכנה בין כלל הנתונים ה cruciales לעניין, ולא מצאנו כי נפלת טעות בגזר דין.

על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ"ט סיון תש"פ, 21 ביוני 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנर, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפאל כרמל, שופט, אב"ד